

כלבוטק

מאת

ד"ר יקותיאל שרעבי

ועדנה פיינרו

הדרך

לצימחונות

משאית עמוסה לעייפה בכלובים ובהם תרנגולות לשחיטה עשתה דרכה לשוק הסיטואי, שברחוב קליבך בתל-אביב. אחת התרנגולות המקה מגורלה, קפצה מן המשאית ונמלטה הישר לצומת הסוּר אן של יצחק-שדה ורחוב המסגר. היה זה בוקר גשום וסוער והתרנגולת מצאה לה נקודה מתה בצומת, ובתוך המיית כלי-הרכב השועטים התכנסה בתוך עצמה, רועדת ומפחדת כאומרת: מאין יבוא עזרי?

חוה, פקידה בנמל-התעופה, ידועה בפי כל כ,משוגעת לחיות", עזרה את מכור ביתה וניגשה לתרנגולת. זו בלי התגבר דות, נצמדת למצילתה ונכנסה ברצון למי כוניתה הקטנה. חוה, המנוסה היטב בחיי לוף וריפוי בעלי-חיים, הפעילה את מערכת-החימום במכונית, וכך נהנתה התרנגולת מייבוש חמים לנוצותיה. כשיצאה חוה לעבודתה, היא החנתה את מכוניתה בצד שטוף-השמש, הגישה לניצולה מים ומזון, ונפרדה ממנה ליום עבודה מקורי צר. משחזרה מצאה תרנגולת חדשה, יבשה, לבנה וצחורה, שהודתה לה בהותירה לשלשת על הכביסה הנקייה שנחה במכונית. אכל חוה, נשמה טובה, לא כעסה: "שיתהיה לה לבריאות".

מכאן יצאה חוה לידידה בגנייהודה, לשם נקרה גם ידיד ותיק, מרשין מגדל עופות וצימחוני אדוק בעצמו. בהתלהבות סיפרה לו על קורות התרנגולת, שכל אותו זמן נצמדה לגופה החם של חוה כפליטה אסירת-תודה. הוא הציע לאסוף את התרנגולת למשק, "בתנאי אחד", הו" דיעה חוה, "שלא תחזור למשחטה. חיהה הושבו לה כמתת האל".

תאומי גורילה בני יומיים: אידוע נדיר בגן-החיות בפראנקפורט

כל אחד במקומו, במטוס. מוכנים לדרך, בחורנו, שהיה ישנן מטיבעו, אילף לו גורילה וזו היתה מתייצבת במקומו מדי לילה בלילה. כלילה בהיר אחד נשמעה אועקת אמת. בחורנו המשיך לישון והגורילה כדרכה התייצבה במקומו. סוף המשל: הגורילה הפכה קלונל והבחור, עד עצם היום הזה — טוראי פשוט.

גם במישפחת הגורילות הולדת תאומים היא עניין תורשתי. אך הדימיון בין הגורילה לאדם אינו מסתיים במערכת-ההורמון נאלית. ועל כך סיפר מי שהיה נחת במלחמת העולם-השנייה, ומטוסו התקלקל בדרך הביתה, ונחת בנחיתת אונס על אי בודד. המפקד, חולה פעילות, היה מעיר בכל לילה, בחצות, את חייליו לקול אועקה, ולפי פקודה נאלצו כולם להתייצב בחגור מלא,

איך לחזור הביתה

ממישנתו של פיקו, מאלף הכלבים: "הכלב נאמן בסופה — האדם אף לא ברוח". לכן, אומר פיקו, הכלבים חוזרים אליך, בעיקר אם תירגלת איתם דרכים מקובלות לשיבה הביתה מנקודות שונות. אם אתה עושה דרכך במכונית, השאר לכלבך חלון פתוח, שממנו יוכל לעקוב

אחרי הריח, וללמוד בעל פה את הדרך בחושי המחוודים.

הסיפור הנבחר על הכלב החוזר אירע לא מזמן במישפחה מהוד-השרון, שכלבה הלך לאיבוד. מצא אותו זוג במקום אחר. שאל הזוג והתעניין מי הם בעלי הכלב האובד, אך לא הצליח למצואם. נשאר הכלב בביתו החדש, ומקץ כמה שבועות סיגל לו מינהג מוזר. מדי יומיים היה נעלם לשלושה-ארבע ימים, וחוזר הביתה בריא ועליו, ושוב, כעבור יומיים, נעלם לארבעה ימים ושב כמקודם. תמהו הבע"לים על מינהגו של הכלב, ותלו פתק על קולרו וביקשו מכל המוצא אותו בזמן היעדרו להתקשר. הסתבר כי הכלב נהג לחזור לבעליו המקוריים, אך מכיוון שאהב גם את בעליו החדשים, חילק את זמנו בין השניים.

תחרות הבדיחה,

הסיפור והצילום

לכלבוטק פתח תחרות לסיפור, הציג לוס והבדיחה בנושאי בעלי-חיים, כמובן, הזוכים, לבד מפירסום דבריהם, זר כים במזון לכלבים של "דוגלי — מזון לכלבים בפיקוח וטרינרי" ומוצרים ל"חיות הבית מתנת חנות "צמח" (רחוב פרישמן בתל-אביב).

כל צילום או סיפור אישי יתקבלו בברכה, לבד מצילומי צבע, שאין אנו יכולים להדפיסם בזה.

הזוכה הפעם — יהודית כהן-שור, רחוב הארזים 7, בית-הכרם, ירושלים; שאחת מתרומותיה מפורסמת בזה: "גבר אחד השיג מירשם פנטסטי לה-כנת צלי בשר. ניגש לקצב וקנה בשר ואץ לביתו להכנת המירשם. בדרכו ביתה התנפל עליו כלב גדול וחטף מידו את הבשר. עמד האיש במקומו ופרץ בצחוק מטורף, אידיוט, מה אתה צור חק? שאלו אותו האנשים, הרי הכלב חטף לך את הבשר!"

נכון, השיב האיש, אבל הוא לא ינה ממנו. המירשם נמצא אצלי!"

עזרה ראשונה

לא נעים כאשר הכלב טובל משילשול. הוא עושה צרכיו בבית, מימים מדי-פיים צחנה, מלווים לפעמים בדימום ובריר. יותר מזה, שילשול, ככל שהוא נפוץ בעונה זו, מסוכן לכלב — הוא מאבד נוזלים, וכמו תינוק עלול להתייבש. לכן, לא לחכות. לקחת אותו לרופא פרטי, השילשול עצמו אינו המחלה, כי אם התסרי מוגת, ולפעמים הגורם לכך הוא פסיכוגי — התרגשות, או בהלה, בדיוק כמו אצל אדם בעל קיבה עצבנית (כשתנועת המעינים, הגלית בדרך-כלל, היא מהירה וחזקה, המזון והמים עוברים את מערכת-העיכול מהר מאוד והמזון אינו מספיק להיספג למערכת-הדם. אז יוצא המזון לא מעוכל ומימי ולעייתים בתוספות ובצבעים שונים בהתאם למחלה).

- מה לעשות אם הכלב משלשל (בתנאי שאין לו חום גבוה):
1. ראית כי צואתו מימית או רכה מאוד — הכנס אותו לצום של 24 שעות. כן, גם בלי מים!
  2. למחרת הגש לו תה פושר ומי-אורז.
  3. ביום השלישי הגש לו צנימים, ביסר קוויטס, או מצות עם תה. או מי אורז.
  4. ביום הרביעי עבור למזון רגיל, אך בהדרגה, במספר מנות עד לצימצום חוזר לארוחה העיקרית.

